

ARRIBADA DELS GERMANS DE LA SALLE A PREMIÀ, 1906-1909

Núm. 27

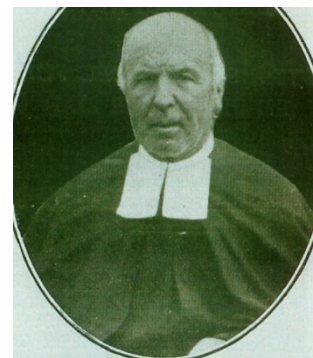
El llibre “Nuestra Señora del Puerto” publicat el 1928 i escrit pel Germà Facundo Tomàs, director, ed. Noviciat de Premià té un capítol dedicat a l'arribada dels germans de les Escoles Cristianes, o de La Salle, a la vila. I ens presenta molt bé la construcció de l'edifici, els primers germans i novicis, el sant Germà Miquel i llur relació amb els veïns de Premià. Aquí transcrivim, traduït, aquest capítol i hi afegim algunes notes i fotos del llibre. Així, exposem aquest fet tant transcendent en la història del Premià del segle XX.

L'Institut dels Germans de les Escoles Cristianes experimentà un gran auge a Amèrica Llatina, i els superiors van determinar fundar a Premià de Mar un noviciat apostòlic pel bé de les seves obres en aquelles terres, sobretot a Colòmbia, Equador, Panamà, Nicaragua, Mèxic i Cuba.

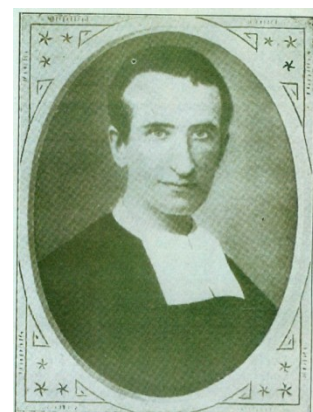
El 26 de setembre de 1906 els reverends germans¹ Gelase des Anges i Ostend Marie, de Clermont-Ferrand (*Occitània, França*), i un tercer que ja residia a Espanya, el **RG Hermógenes Pedro**, fundador i primer director, prengueren possessió i s'instal·laren a la casa de can Jacques, acabada de comprar la finca a la vila de Premià de Mar, a uns 19 km de Barcelona. Hi vingué també el RG Geraldus, arquitecte de la gran obra i assessorat pels Bassegoda arquitectes i escriptors de la Renaixença a Catalunya. Poc després començaren els treballs de la imponent construcció de l'edifici d'estil modernista destinat a Noviciat, i es va construir en tan sols dos anys. Seguidament, el 1907 s'hi va instal·lar una comunitat sencera de la congregació dels germans i una bona colla de novicis adolescents.

El 23 de juliol de 1908 un grup de 27 novicis s'instal·laren també al nou edifici. Van arribar de la casa-matriu de Lembecq-lez-Hal (Bèlgica), on havien començat la seva formació religiosa junt amb el venerable **RG Miquel Febres Cordero** (futur sant) i un altre germà. Van ser acollits pels germans del Noviciat amb gran alegria.

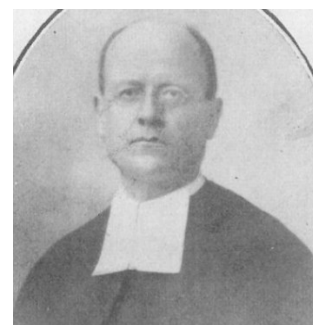
En arribar-hi, el mateix RG Miquel descriu així l'edifici: «Havent fet edificar el germà assistent el Noviciat a Premià, m'ha enviat aquí per ensenyar el castellà a la primera classe i preparar futurs mestres... Estic, doncs, en aquest raconet de la mare pàtria, en una casa molt còmoda. L'edifici té 69 m. de llarg per 17 d'ample, amb alegres i espaiosos corredors. La capella és perpendicular a aquesta construcció. La Mediterrània és a poca de distància. Des de la meva habitació la veig contínuament i sento el soroll de les onades. Aquesta proximitat al mar és causa de la brisa fresca que tempera la calor en els mesos d'estiu i ho fa molt suportable.»

R. H. HERMÓGENES PEDRO
DIRECTOR-FUNDADOR DE LA COMUNIDAD DE PREMIÀ

EL SIERVO DE DIOS, HERMANO MIGUEL (1854-1910)

R. H. PERPETUO VICTOR
DIRECTOR

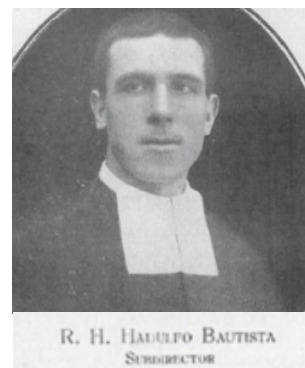

¹ Les sigles RG corresponen a l'abreviació de *Reverend Germà*

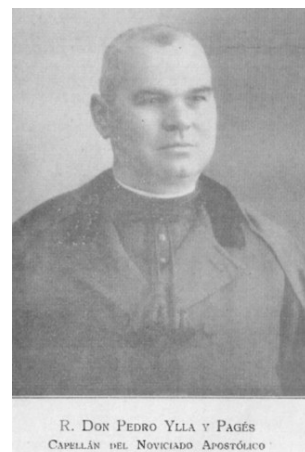
Als vuit dies la comunitat rebia la visita del RG Superior General Gabriel-Maria, que lloà en termes delicats la feliç i fecunda iniciativa del Germà Assistent dient: *«Estimats nois, posem aquest Noviciat de Premià sota l'advocació i patrocini de Nostra Senyora del Port, per ser aquesta obra com a continuació de la de Clermont-Ferrand, i perquè molts de vosaltres i la majoria dels vostres mestres són fills espirituals de Nostra Senyora del Port»*. Tot seguit distribuí a tots els presents una estampa de la Verge Patrona. Així, el 15 d'octubre d'aquest any es fundà i inaugurà solemnement el Noviciat Menor, i més tard es va completar, el 3 d'octubre de 1910 l'obertura de l'escola gratuïta per als nens del poble de Premià. Hi va exercir de director i mestre durant molts anys, *(el després màrtir i beat)* RG Onofre Alsina. El 1911 es va crear un Noviciat Major i el 1919, l'escolasticat.

Era en aquells anys director el **RG Perpetuo Víctor**; director general, el **RG Adolfo Alfredo**; i subdirector el **RG Hadulfo Bautista**. Va ser assignat com a capellà del noviciat, per a l'assistència sacramental i espiritual de la comunitat i de novicis, el prevere Rd. Sr. **Mn. Pere Ylla Pagès** *(que romandria al noviciat fins a la seva mort el 1933. No cal dir que va ser també l'assistent espiritual del sant Germà Miquel)*.

Pocs mesos després de la seva fundació el noviciat tenia cent novicis. El juliol de 1909 els va sorprendre la fatal revolució de la Setmana Tràgica. *(Per la seva magnitud deixem aquest episodi per a un capítol posterior. Sí que cal destacar la gran amistat i ajuda que en aquells moments van oferir, als germans, alguns veïns de Premià, com ara* Jaume Vidal, Josep Canes, Jaume Comas, Josep Alsina Mayolas, Pere Màrtir Petit Mayolas *(futur alcalde)*, Francesc Cisa, Pere Masriera *(jutge)*, Josep i Joan Crespo, Francesc Folch, Roc Roura, Josep Cisa Font, Antoni Costa, Joan Alsina, Salvador Duñó, Josep Abril, Josep Giralt, Pere Tió, Agustí Riera, Jaume Font Alsina, Joan Serra, Pere Catllà, Joan Ysart, Salvador Serra, Pau Xivillé, Joan Ybora, Salvador Bruguera, Adolf Cisa, Josep Cisa i Marià Estival.

Després de la Setmana Tràgica, i agraïts per la protecció de Maria que han rebut els germans de Premià, el RG Viventien-Aimé, assistent de la Congregació, va voler dotar el Noviciat de Premià amb una bella estàtua de Nostra Senyora del Port. Per tant, demanà a l'arxiprest de Clermont una còpia de la imatge, de fusta condecorada i d'un metre i 22 cm d'alçada. El 15 de setembre de 1909 arriba l'estàtua al Noviciat de Premià, i a les 9:30h es posa tota la casa en moviment, amb alguns germans de Barcelona i moltes persones de Premià que volen prendre part en la celebració de l'entrada triomfal de la Reina del Port. Portada la santa imatge en processó per quatre novicis, va recórrer tot el circuit de la propietat, a fi que en prenguéssin possessió i la posés sota el seu empar. En arribar a la capella es col·locà l'efígie a l'altar preparat i començà la missa solemne, amb la presència del venerable RG Miquel i veïns assistents, i cantada pels novicis. Després de l'evangeli el Sr. Rector de Premià R. Mn. Josep Puig Moliné pronuncià un impressionant sermó adequat a l'acte i celebració. *«A la tarda fou la solemne benedicció i reserva, i així concloué tan memorable dia, de glòria i lloança a la santíssima Immaculada Verge, de consol i goig pels seus devots i amants fills»*.

RG Facundo Tomás

SALIDA DE LA PROCESIÓN